

VITA KYRIACI STROZAE:

Auctior.

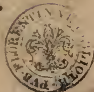

PARISIIS,

Ex officina PLANTINIANA.

Apud HADRIANVM PERIER.

M. DC. IV.

VITA
KYRIACI
STROZAE.

Auctior.

YRIACVS Stroza, Patritius Florentinus, patre Zachariâ Strozâ, Matre Mariâ, ex eâdem illuſtri Strozarum familiâ natus eſt, anno ſalutis milleſimo quingenteſimo quarto, die vigeſimâ ſecundâ menſis Aprilis, in pago paterni hæredij apud oppidum cui nomen Capalle in parœciâ Diui Kyriaci, ad ſecundum lapidem ab inclytâ vrbe Florentiâ in Hetruſcis. Staturâ fuit iuſtâ & in ætate ſupremâ, corpore macilento, fronte latâ, naſo ſubaquilino, nigris oculis, labris ſubtilibus, ore ad taciturnitatem compoſito, barbâ promiſſâ, nigrâ & canis interſperſâ cùm ſeneſceret, parcus illi ſermo, ſed grauis & eruditus. Primis ætatis ſuæ temporibus, maximam orbis partem ſemper inhærens ſtudijs peragrauit. Vxorem numquam duxit, quòd exiſtimaret curam rei vxoriç non poſſe cohærere cum vitâ eius, qui ſeriam philoſophandi rationem inire decreuerit, filios tamen naturales iuuenes amiſit. Fratres ſororéſque plures habuit, omnes artium liberalium amatores, quorum plerique immaturâ ætate deceſſerunt præter Franciſcum Vtr. Iur. Doct. qui cùm olim Fulginatibus antiquç ciuitatis Italicæ populo bis ſummâ cum laude præfuiſſet, cæteris omnibus ad vltimam ſenectutem bene beatéque ſuperuixit. Sicuti & illa virgo Laurentia Monialis Dominica-

tiâ ei coniunctus, qui etiamnum inter primarios Florentiæ viros literarum laude censetur, nec non insignis Franciscus Bonamicus Florentinus, Sophiæ studijs vt præclarissimus, ita Sophon maximum præceptorem suum, publicè docens nũquam sine honoris præfatione laudauit. Ad hæc omnis generis disciplinæ peritissimus in primis Philosophiam Peripateticam excoluit, in qua omnibus sui temporis Philosophis præcellens, Nonum & Decimum, Arist. de Rep. libris, Græco idiomate adiecit, quibus ita mentem, dictionem ac stylum ipsius expressit, vt vix vtrumque quis discernere possit: eosdem posteà latinè ipse interpretatus est, quos hodie præ manibus in corpore Aristotelis habemus: quin & Federicus Morellus, Professor Regius Luteriæ, in Gallicum sermonẽ vertit, additis aliquammultis notis, quod quidem opus nec dum prælo mandatum admirans amicus non ita tamen commendauit vt immune prorsus mendâ iudicaret: dixit enim ipsemet Strozæ, in hoc tantùm ab Aristoteleo stylo dissentire quod poëtæ sententijs authoritatibúsque nimis abundaret: At subridens Stroza id feci (inquit) vt mei videlicet, non ipsius Aristotelis, haberentur libri. Multa insuper de omni genere philosophiæ conscripsit volumina, vt idem in epistolâ ad Petrum Oricellarium testatur, in qua duos de primâ illâ, quæ cæterarũ philosophiarum domina est & Regina philosophia, locos edidit, librisque suis Politicis à se latinè factis adiunxit: est autem prior locus atque adeò caput in libro nono ad Arabum cõmentatiorum normam inter textum vndecimum & duodecimum locandum: quod quidem caput, non latini modò omnes interpretes omisere, sed quod longè mirabilius, ipse siue Alexander siue Michaël omisit; Alter præterea in textu trigesimo sexto ad duodecimum eiusdem Philosophiæ, in quo mirabiles ruinas interpretes omnes fecerant, textum ipsum verborum castigatum & expurgatum restituit, latinúmque fecit, & vtrumque doctissimè elucidauit. Stromata item Clementis Alexandrini adolescens cùm esset primus omnium latinitate donauit, vt inter alios author est locuples Gesnerus in suâ Bibliothecâ; Extant quoque quatuor illius

ſiue Orationes ſiue Introductiones in quatuor Ethicorum Ariſt. libros, quarum prima eſt in caput decimum libri tertij de Temperantiâ & eius extremis; ſecunda in quintum librũ de Iuſtitiâ & Iure: tertia in octauum de Amicitiâ: poſtrema in decimum de Felicitate quę ſapientiâ comparatur. Et hæ duntaxat quatuor in manus hominum peruenerunt, ex quarum elegantiâ & prudentiſſimo dicendi genere apparet quanta labes literariæ rei facta ſit, in his quæ deſiderantur. Pluribus eius monumentis Poſteritas frueretur, maximè verò ſelectis tot problematibus, orationibus, epiſtolis, quæ Græcè ſcripta omnia, & ad Ariſt. Ideam expreſſa teneremus tereremúſque manibus, niſi cùm in extremis eſſet furto peſſimo illi periiſſet ciſta, cui præcipuos ingenij fœtus commiſerat, quos iam affectos publicare in animo habebat, vt ipſe confirmat in eâ, quã commemorauimus, epiſtolâ ad Petrum Oricellarium. Obijt, vt pium decuit, milleſimo quingenteſimo ſexageſimoquinto Piſis, morbo calculi, ſexto die Decembris; vnde liquet eum vixiſſe annos circiter ſexaginta tres, totidem quot Ariſtotelem prædicant. Corpus tranſlatum fuit in ædem eiuſdem Diui Kyriaci, vt mandarat. Eius autem ſtatua erecta inuenitur Florentiæ, in æde Diuę Mariæ nouellæ, in Sacello gentis Stroziæ: quam Roſcius vnus ex illorum maioribus trecentis abhinc & inſuper annis, in æternam ſui ſuorúmque memoriam fundauit. Si quem ingenuus amor tenet plura de hoc viro cognoſcendi, conſulat Petrum Bembum in Epiſtolis, Benedictum Varchium in multis eius opuſculis, Piccolominium, & Claudium Tholomeium Senenſem vtrumque, Antonium Bargam, Annibalem Carum Equitem, Anonium Palearium, Paulum Minium in Apologiâ Florentinâ, Iacobum Sadoletum, Flaminium Nobilium in commentariis ad librũ Ariſt. primum de ortu & interitu, Petrum Fonſecam in Metaphyſicæ Ariſt. libro nono ac duodecimo, Petrum victorium, Theodorum Zuuingerum in Prolegomenis ad Politica Ariſt. Petrum Poiſſoneum Andegauenſem Regis Galliæ conſiliarium, qui fecit partitiones Philoſophiæ ciuilis ad imitationem Ariſtotelis aut potius ipſius Kyriaci Strozæ in

libris eius Politicis nono & decimo, complures alios qui eius ætate & postea floruere clari in omni doctrinâ viri. Hæc veritatis causâ describenda curauit Nobilis ac studiosus Zacharias Montius Mathęi filius & inclytæ memoriæ huius Viri ex sorore nepos.

Ἡ φθονερὴ μοῖρα Στρώζαν ἕλε, μωρὰ δοκοῦσα
 Σβέσσαι δαιμόνιον πάμπαν Ἀριστοτέλη.
Ἤμβροτε δέ, Στρώζας δὶ Ἀριστοτέλη γὰρ ἀνέστη
 Καὶ διὰ τοῦ Στρώζα ζῇ Ἀριστοτέλης.

Idem Latinè.

Inuida Mors Strozam rapuit, cum stulta putaret
 Extinxe eximium prorsus Aristotelem.
Verùm aliter res est, per eum nam Stroza resurgit,
 Per Strozam rursus viuit Aristoteles.

